

Самоорганізація дитини

У дитини своє особливе уміння бачити, думати і відчувати. Потрібно тільки допомогти дитині розвивати все це у правильному, корисному для неї напрямку.

Г. Честертон

Сім принципів виховання дисципліни у дитини

1. Відокремлюйте свої почуття від дітей. Не осуджуйте дитину. Вона повинна відчувати, що її люблять. Пам'ятайте, щоб змінити вчинки дитини, треба зрозуміти її почуття і навчитись з ними поводитись.

2. Уважно вивчайте дитину – ви повинні знати стан здоров'я нервової системи. Дії дитини в стані нервового розладу повинні сприйматися батьками як симптом більш глибоких емоційних ускладнень, викликаних критикою, звинуваченням або покаранням.

3. Відповідайте на почуття дитини. Створіть такі умови, щоб дитина почувалась емоційно захищеною, могла виговоритись, а її негативні емоції знайшли вихід у словах, а не в діях.

4. Якщо без покарання обійтись не можна, то нехай дитина обере його сама. (Практика свідчить, що діти, як правило, вибирають більш суворе покарання, ніж хотіли батьки. Але в таких випадках вони вже не вважають його жорстоким).

5. Караючи дитину, переконайтесь в тому, що вона розуміє, за що. Що звинувачує в цьому себе, а не того, хто карає. Допоможіть їй зрозуміти провила поведінки і засвоїти їх.

6. Дайте зрозуміти своїй дитині, що дисциплінарні проблеми дітей стосуються не тільки дорослих, а є їх спільними.

7. Накладіть обмеження на небезпечні та руйнівні дії. Допоможіть дитині направити її дії в інше, дозволене русло. В цьому полягає основна формула динамічного підходу до проблеми дисципліни дитини.

Допоможемо своїй дитині самоорганізувати себе та своє робоче місце

Своєчасно лягати спати і рано вставати, щоб не запізнитися до школи, встигнувши перед тим без особливого поспіху та зайвої метушні й нервування все зробити – прибрати постіль, провітрити кімнату, зробити ранкову гімнастику, виконати туалетні і водні процедури, добре поснідати.

Тримати в чистоті, охайності своє робоче місце, коли кожна річ має своє постійне місце; під руками завжди мати тільки те, що потрібно, а використавши, покласти туди, звідки його взяв; після виконання всіх домашніх завдань у ранець покласти все необхідне для щоб нічого не забути вдома.

Сівши за письмовий стіл, відразу приступи до роботи, не відволікаючись на сторонні справи, працювати зосереджено, наполегливо, бо, як кажуть у народі, “коли став робить, то байдики не бить”.

Мати дозвілля тоді, коли виконано все домашнє завдання.

Виконувати завдання у той день, коли їх одержано; золотим правилом поведінки нехай стане мудра народна порада: “Нинішньої роботи на завтра не відкладай”.

Працювати в темпі, жваво. “Відстанеш годиною-не наздоженеш родиною”.

Неодмінно доводити розпочате виконання домашнього завдання до його повного завершення.

Не братися відразу за багато справ, бо “Хто багато зачинає, той мало кінчає”.

Благо – натхненна праця, яка будить охоту до неї, і це має дуже велике значення. “Була б охота, піде на лад всяка робота”, – вчить народна педагогіка. Саме така мета вбачається у духовно-моральній допомозі. Тепле слово, лагідність, доброзичливі стосунки в сім'ї, щира правда, зразковий приклад батьків у тих чи інших вчинках, родинна любов, увага та повага, підтримка та взаємовиручка в скрутну хвилину – ось якої саме допомоги у навчанні потребують наші діти від своїх батьків

Як допомогти дітям добре вчитися

Головна суть допомоги дитині в навчанні полягає в тому, щоб розвинути її власну ініціативу, стимулювати самостійний пошук раціонального виконання домашніх завдань. Допомога дітям у навчанні поділяється на три види: а) матеріально-побутова допомога; б) духовно-моральна; в) навчально-пошукова.

Добрим помічником у навчанні виступає чіткий режим дня.

Батькам варто мати на увазі, що не слід засаджувати дитину за виконання домашнього завдання відразу після повернення її зі школи: вона втомлена, її працездатність знижена. Домашнє завдання, згідно з вимогами режиму, виконується після їжі і активного відпочинку на свіжому повітрі. Якщо дитина вчиться у першу зміну, то варто починати роботу вдома з 15-16-ї години. Тим, хто вчиться у другу зміну, слід приступати до виконання домашнього завдання з 9-ї години ранку. Кімната, в якій займається дитина, має бути добре освітлена та провітрена.

Орієнтовна тривалість виконання домашнього завдання:

1-й клас – до 1 год.;

2-й клас – до 1,5 год.;

3-4-й класи – до 2 год.;

5-6 класи – до 2,5 год.;

в 7-му класі – до 3 год.;

8-11-і класи – до 4 годин.

Через кожні 40-45 хв. праці слід робити перерву на 10 хвилин, з яких 3-5 хвилин відводити на фізкультурні вправи. Спочатку найкраще виконувати завдання з української мови, потім – з математики, фізики, хімії, біології, інформатики, а потім всі інші, легші предмети.

Позитивний вплив на залучення учня до навчання справляє наявність у нього вдома добре обладнаного кутка школяра – частини кімнати, відведеної для ігор і занять дитини, зберігання іграшок, книг і особистих речей розташовується біля джерела світла та свіжого повітря. Тут ставимо столик, влаштуємо полицю для книг і ігор. Висота робочого стола для молодшого школяра не повинна перевищувати 60-62 см, а крісла – 38 см. Дитина на власний смак може прикрасити свій куточок кольоровими репродукціями (ілюстрації на тему казок або життя дітей, пейзажі, зображення тварин, образи улюблених персонажів з мультфільмів, кінофільмів, прочитаних книг). В куточку школяра на стіні, перед очима, для зручності користування розміщуємо розклад уроків і розпорядок дня учня.

Золоті правила виховання щасливих дітей, або поради американського психолога доктора Віктора Клайна

Не марнуйте часу дитини. Створивши сприятливе середовище можна підвищити коефіцієнт розумового розвитку маляти на 25-30 одиниць чи, навпаки, знизити його на 50-80 одиниць, якщо життя дитини нудне, одноманітне, безрадісне.

Тому не гайте часу. У ранньому дитинстві мозок найкраще сприймає нове, накопичує знання. Пізніше засвоїти їх набагато важче.

Пильнуйте, щоб дитина не стала “телеманом”. Телевізор, відео, як злі чарівники, здатні красти в неї години, дні й роки. За соціологічними даними маля перебуває перед блакитним екраном в середньому 50 годин на тиждень. Отож на час вступу до школи витратить на сидіння біля екрана часу більше, ніж студент коледжу на чотирирічне навчання.

Перегляд телепередач гальмує в дітей розвиток лівої півкулі головного мозку. А нею визначається розвиток мови. Отож з часом у дитини можуть виникнути ускладнення при спілкуванні. “Телемани” стають червоними, їхні дії визначаються миттєвою реакцією, завдаючи шкоди осмисленню та обговоренню події.

Телепередачам слід протиставити заняття спортом, музикою, читанням, корисною домашньою роботою тощо.

Привчайте дитину до праці. Певною мірою ви можете запрограмувати життєвий успіх своїх дітей. Отож, подбайте, щоб вони без примусу набули трудових навичок, допоможіть заповнити їхнє життя цікавими й корисними справами, що вимагають певних зусиль на шляху до успіху. Хай вчаться долати труднощі, впевняться, що можуть впоратись з будь-якою справою.

Але все це має бути цікавою, захоплюючою грою, а не важкою необхідністю.

Не робіть за дітей те, що вони можуть зробити самі. Нехай все перепробують, нехай вчаться на власних помилках. Треба, щоб вони якнайчастіше брали участь у сімейних нарадах. Нехай якнайраніше привчаються робити щось для інших, що в них добре виходить.

Спілкуйтеся з дітьми! Якщо у важку хвилину ви опинитеся поруч як друг, а не бос, (так найчастіше буває вдень), дитина, можливо, довірить вам болючу таємницю і прислухається до ваших порад.

Навчіть дитину спілкуватися. Є шість умов, за яких у дитини виробляються корисні навички:

щира любов до батьків (дає відчуття захищеності);

приятне ставлення до навколишніх (не лише до близьких та рідних);

зовнішня привабливість (одяг, манери);

можливість спостерігати правильне соціальне спілкування (поведінка батьків, учителів, ровесників);

висока самооцінка, а звідси – впевненість у собі;

середній (як мінімум) запас слів; вміння підтримувати розмову.

Будьте вимогливими. Діти із високою самооцінкою, почуттям власної гідності, вмінням робити щось краще за інших виховуються, як правило, у сім'ях, де до них ставлять високі вимоги: дотримуватися порядку в домі, організувати своє дозвілля, гідно поводитися.

Навчіть дитину шанувати сім'ю. Щоб виростити ніжних і люблячих дітей, оточіть їх піклуванням, ласкою з перших днів життя.

Гармонійне сімейне життя – це, насамперед, рівно прав'я у стосунках, відповідальність перед коханою людиною, бажання робити для неї добро, ніжність та взаємна повага.